

GLAS NARODA

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(corporation.)

FRANK SAKSER, President;
VICTOR VALJAVEC, Secretary;
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of business of the corporation and
addresses of above officers: 109 Greenwich
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Za leto velja list za Ameriko \$3.00
" " " " " pol leta 1.50
" " " " " leto za mesto New York 4.00
" " " " " pol leta za mesto New York 2.00
" " " " " za Evropo in Canada za vse leto 4.00
" " " " " " " " " pol leta 2.00
" " " " " " " " " četr leta 1.75
V Evropo in Canada posljamo skupno tri
stevilke.

"GLAS NARODA" iščaka vsak dan iz
vzemni neajl in praznikov.

“GLAS NARODA”
(“Voice of the People”)
Issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne
natisajo.

Denar naj se blagovoli pošljati po
Money Order.

Pri spremnem kraju naročnikov
prosim, da se nam tudi prejšnje bivalisce
naznam, da hitreje najdemo naslovnik.
Dopisom in poslatvino naredite naslov:

“GLAS NARODA”
109 Greenwich Street, New York City.
Telefon: 1279 Rector.

Kako se nam godi.

Sedaj, ko se bliža leto 1907 svojemu
koncu, je umestno, da razmotrimo
o vprašanju: "Kako se nam godi?"
Pri tem je pa najbolj čudno, da na
to vprašanje ne more skoraj ničesar
pravilno odgovoriti. Je-li kriza pre-
stana? In se li smemo sedaj veseliti
življenja tako, kakor smo se ga ve-
selili pred krizo?

Obrazovanje je torej najboljše
jamstvo za mir. Dokler bodo vlasti
v svoji moći slične jedna drugej, se
ne bude ni jedna upala prijeti z vojn-
ozirom z lahkomsiljenjem prepri-
rom. Šele potem, ko bodo države
tako oborožene, da ljudstva ne bodo
mogla več plačevati za nove bojne
priprave in ko bodo vojna taka, da
ne bodo bojevanje, tamveč pravo kla-
jane, potem bodo ljudstva skušala pre-
pare povratni s pomočjo posredovala.
Tekom zadnjih treh tednov se je po to
premenil, tako, da se sedaj proda ravno
toliko najdražjih smodk, kakor v naj-
boljših časih.

In vendar — vsa gledališča so dan
za dnevno napopolnjena, kakor v
dobi najboljše prosperitet. V produ-
jališčah, ktere smo pred Božičem ob-
iskali, nismo zapazili niti najmanj-
šega sleda o kakij krizi ali pomanj-
kanju denarja. Poslovodja največje
trgovine s tobakom v Ameriki nazna-
jajo, da se je po krizi prodaja dragih
smodk pomanjšala, dočim je prodaja
tobaka izredno napredovala. Tekom
zadnjih treh tednov se je po to
premenil, tako, da se sedaj proda ravno
toliko najdražjih smodk, kakor v naj-
boljših časih.

Še jedna pojava, ktera nam doka-
zuje blagostanje bolj v "časnu" nego
v drugih predmetih: Predsednike ne-
ke hramilnice, ktera ima skoraj sto
milijonov doljarjev vlog, izjavila, da
se vse obrača na boljši. Dasiravno je
sedaj vsakdo kupoval vsakovrstne po-
trebštine in nepotrebštine, prinašajo-
ljenje več denarja v hramilnice, nego
ga dvignejo. Ta teden — dne 26. t.
m. — je minola po bankah določeno
odpovedana doba za dvignenja denarja
in omenjeni predsednik je prepričan,
da ne bude niti deset odstotkov ljudi,
kteri so pred 60. dnevi odpovedali
vse vloge, dvignilo svoj denar.

Kako se nam torej godi?

Pričevati se torej ne moremo,
vendar jo je umestno, ako je človek
nekoliko previden. Vsakdo naj se to-
rej veseli življenja tudi v novem letu
in naj stori po svoji možnosti, da se
življenje veseli tudi oni, kteri so od
tega ali onega odvisni. Malo naz-
davanje v gospodarskem življenju po
dolgotrajnem blagostanju je seveda
neizogibno in čestokrat celo koristi-
no. Čestokrat mora iti človek par-
korakov nazaj, ako hoče napraviti
velik skok naprej. Razum tega se se-
daj prične kampanja za predsedniške
volitve, kar vedno nekoliko vpliva na
poslovovanje in na gospodarski položaj.
Toda to še nikakor ne pomenja, da
se nam slabo godi, da bi zamogli po-
stat prevzetni.

Ženska zvijača.

Neka mlada žena je imela moža, ki
je vsa večer pozno ostajal v gostilni.
Nekoč, ko se zopet prikotali pjen
domov, zaklječe prebrisana žena skozi
ključavnico: "Ali si ti, že?" Misli
je, da žena kliče kakega skrivnega
ljubčnika. Odslej je ostajal vsak večer
doma in bdel z revolverjem na strani.

Kje je moj brat VALENTIN BRE-
LIH? Doma je od Škofovije Loke in
biva že 4 leta v Zjed. državah. Za
njegov naslov bi rad zvezel njegov
brat, zato prosim cenjenje rojake,
kteri ve, da mi blagovoli naznamiti.
Anthony Brelih, Box 307, East Pa-
lestina, Ohio. (27-28-12)

Jamstvo miru.

Na božični praznik, ko se povsodi
proslavlja mir, je newyorski škof
Henry C. Potter izrazil željo: Upaj-
mo, da bude vedno boljši razvoj vojsk
in vojevanja tudi v nadalje skrbel za
svetovni mir. S tem pomenljivim iz-
rekom je imenovan prelat ponovno
dokazal, da ne misli le o vsakdanjem
življenju skrajno praktično, in sicer
mnogo bolj, nego njegovi službeni ko-
legi temveč da si on tudi ves sve-
tovni položaj razlagal vedno le te
praktičnega stališča. S svojim zgo-
rajšnjim stavkom je javnost povedel,
da od prijateljev miru, kteri so več
ali manj fantasti v vrhu tega tudi
idealni; ne pričakuje toliko, kolikor
od vojnih priprav, poboljšanj vojsk
in mornarje raznih držav, ktere se,
kakor znano vse, vedno in vedno pri-
pravljajo na vojno, dasiravno se jed-
na druga baš vsled teh priprav ne
upa napasti.

Potter ima povsem prav, kajti vsa-
komur je znano, da vsi mirovni kon-
gresi, kteri so se vršili tostran in on-
stran Atlantika, niso ničesar storili
v prid svetovnega miru. V Haagu je
mirovna konferenca dvakrat zborova-
la; tudi medparlamentarna unija se
je prikazala sestala na ni tosobe
pristašev miru priproroda dan za dne-
vom razočritev. Na stotine lepih
govorov sa je že govorilo in ravno
toliko sklepov je bilo že sklenjenih,
ne da bi imeli kako vrednost. Prak-
tičnega se pa dosedaj ni mnogo stori-
lo na tem polju, aka ne uvažujemo
nektere recipročitete in posredovalne
podgobe, ktere so sklenile le take
dežele, med katerimi sploh ne more
priči do vojne. Radi tega se pa vse
države neprestano oborožujejo, kajti
ni jedna ne zaupa svojej sosedi.

Obrazovanje je torej najboljše
jamstvo za mir. Dokler bodo vlasti
v svoji moći slične jedna drugej, se
ne bude ni jedna upala prijeti z vojn-
ozirom z lahkomsiljenjem prepri-
rom. Šele potem, ko bodo države
tako oborožene, da ljudstva ne bodo
mogla več plačevati za nove bojne
priprave in ko bodo vojna taka, da
ne bodo bojevanje, tamveč pravo kla-
jane, potem bodo ljudstva skušala pre-
pare povratni s pomočjo posredovala.
Tako je sedaj proda ravno
toliko najdražjih smodk, kakor v naj-
boljših časih.

Počitki in pravilno posredovanje
vseh pravil, kakor v nekaj praznikov,
radi božičnih praznikov, ponekoliko
pa tudi vsled tega, ker je malo dela.
Tu pa tam slišimo tudi pritožbe o
slabih posilih in rojaki način dan za
dnevnim piščjo, da v nekaterih krajih
tudi oni občutijo krijo. Cene se hi-
trajo — in to je najboljše zna-
menje, da se tudi blagostanje niža, ozi-
roma umika.

In vendar — vsa gledališča so dan
za dnevno napopolnjena, kakor v
dobi najboljše prosperitet. V produ-
jališčah, ktere smo pred Božičem ob-
iskali, nismo zapazili niti najmanj-
šega sleda o kakij krizi ali pomanj-
kanju denarja. Poslovodja največje
trgovine s tobakom v Ameriki nazna-
jajo, da se je po krizi prodaja dragih
smodk pomanjšala, dočim je prodaja
tobaka izredno napredovala. Tekom
zadnjih treh tednov se je po to
premenil, tako, da se sedaj proda ravno
toliko najdražjih smodk, kakor v naj-
boljših časih.

Jamstvo miru.

"Veste kaj", je medroval Diogen,
"lotame se!" Ti, Arej, pojdi kot va-
jak na Koroško, ti, Hefajst, stopi v
službo-h kakemu kovaču, ti, Apolon,
pesnik in razveseljuj zemljane z ne-
besični verzi, jaz pa že dobim kak
prazen sod za bivališče, iz katerga
bom opazoval ljudi. Čez mesec dni
se pa lahko snidemo na tem prostoru,
da odpotujemo zopet nazaj, odko-
der smo prišli!"

Zgodilo se je, kakor je nasvetoval
modri Diogen. Razloži se so, Diogen
sam si je pa poiskal v bližini prazen
sod ter legel k počitku. Ni še dobro
zatmisli oči, ko so obkolili trije redarji
in ga peljali pred policijskega komisarja.
"V imenu postave!"

"Lykurove ali Solonove?" je
vprašal Diogen že ves zaspans. To
vprašanje je razjelilo redarje tako,
da so ukenili slavnega grškega filo-
zofa in ga peljali pred policijskega komisarja.

Policjski inšpektor je zaščetal ko-
misarju, da so ulovili starega potepu-
nika, kateri so se vršili tostran in on-
stran Atlantika, niso ničesar storili
v prid svetovnega miru. V Haagu je
mirovna konferenca dvakrat zborova-
la; tudi medparlamentarna unija se
je prikazala sestala na ni tosobe
pristašev miru priproroda dan za dne-
vom razočritev. Na stotine lepih
govorov sa je že govorilo in ravno
toliko sklepov je bilo že sklenjenih,
ne da bi imeli kako vrednost. Prak-
tičnega se pa dosedaj ni mnogo stori-
lo na tem polju, aka ne uvažujemo
nektere recipročitete in posredovalne
podgobe, ktere so sklenile le take
dežele, med katerimi sploh ne more
priči do vojne. Radi tega se pa vse
države neprestano oborožujejo, kajti
ni jedna ne zaupa svojej sosedi.

Potter ima povsem prav, kajti vsa-
komur je znano, da vsi mirovni kon-
gresi, kteri so se vršili tostran in on-
stran Atlantika, niso ničesar storili
v prid svetovnega miru. V Haagu je
mirovna konferenca dvakrat zborova-
la; tudi medparlamentarna unija se
je prikazala sestala na ni tosobe
pristašev miru priproroda dan za dne-
vom razočritev. Na stotine lepih
govorov sa je že govorilo in ravno
toliko sklepov je bilo že sklenjenih,
ne da bi imeli kako vrednost. Prak-
tičnega se pa dosedaj ni mnogo stori-
lo na tem polju, aka ne uvažujemo
nektere recipročitete in posredovalne
podgobe, ktere so sklenile le take
dežele, med katerimi sploh ne more
priči do vojne. Radi tega se pa vse
države neprestano oborožujejo, kajti
ni jedna ne zaupa svojej sosedi.

Potter ima povsem prav, kajti vsa-
komur je znano, da vsi mirovni kon-
gresi, kteri so se vršili tostran in on-
stran Atlantika, niso ničesar storili
v prid svetovnega miru. V Haagu je
mirovna konferenca dvakrat zborova-
la; tudi medparlamentarna unija se
je prikazala sestala na ni tosobe
pristašev miru priproroda dan za dne-
vom razočritev. Na stotine lepih
govorov sa je že govorilo in ravno
toliko sklepov je bilo že sklenjenih,
ne da bi imeli kako vrednost. Prak-
tičnega se pa dosedaj ni mnogo stori-
lo na tem polju, aka ne uvažujemo
nektere recipročitete in posredovalne
podgobe, ktere so sklenile le take
dežele, med katerimi sploh ne more
priči do vojne. Radi tega se pa vse
države neprestano oborožujejo, kajti
ni jedna ne zaupa svojej sosedi.

Potter ima povsem prav, kajti vsa-
komur je znano, da vsi mirovni kon-
gresi, kteri so se vršili tostran in on-
stran Atlantika, niso ničesar storili
v prid svetovnega miru. V Haagu je
mirovna konferenca dvakrat zborova-
la; tudi medparlamentarna unija se
je prikazala sestala na ni tosobe
pristašev miru priproroda dan za dne-
vom razočritev. Na stotine lepih
govorov sa je že govorilo in ravno
toliko sklepov je bilo že sklenjenih,
ne da bi imeli kako vrednost. Prak-
tičnega se pa dosedaj ni mnogo stori-
lo na tem polju, aka ne uvažujemo
nektere recipročitete in posredovalne
podgobe, ktere so sklenile le take
dežele, med katerimi sploh ne more
priči do vojne. Radi tega se pa vse
države neprestano oborožujejo, kajti
ni jedna ne zaupa svojej sosedi.

Potter ima povsem prav, kajti vsa-
komur je znano, da vsi mirovni kon-
gresi, kteri so se vršili tostran in on-
stran Atlantika, niso ničesar storili
v prid svetovnega miru. V Haagu je
mirovna konferenca dvakrat zborova-
la; tudi medparlamentarna unija se
je prikazala sestala na ni tosobe
pristašev miru priproroda dan za dne-
vom razočritev. Na stotine lepih
govorov sa je že govorilo in ravno
toliko sklepov je bilo že sklenjenih,
ne da bi imeli kako vrednost. Prak-
tičnega se pa dosedaj ni mnogo stori-
lo na tem polju, aka ne uvažujemo
nektere recipročitete in posredovalne
podgobe, ktere so sklenile le take
dežele, med katerimi sploh ne more
priči do vojne. Radi tega se pa vse
države neprestano oborožujejo, kajti
ni jedna ne zaupa svojej sosedi.

Potter ima povsem prav, kajti vsa-
komur je znano, da vsi mirovni kon-
gresi, kteri so se vršili tostran in on-
stran Atlantika, niso ničesar storili
v prid svetovnega miru. V Haagu je
mirovna konferenca dvakrat zborova-
la; tudi medparlamentarna unija se
je prikazala sestala na ni tosobe
pristašev miru priproroda dan za dne-
vom razočritev. Na stotine lepih
govorov sa je že govorilo in ravno
toliko sklepov je bilo že sklenjenih,
ne da bi imeli kako vrednost. Prak-
tičnega se pa dosedaj ni mnogo stori-
lo na tem polju, aka ne uvažujemo
nektere recipročitete in posredovalne
podgobe, ktere so sklenile le take
dežele, med katerimi sploh ne more
priči do vojne. Radi tega se pa vse
države neprestano oborožujejo, kajti
ni jedna ne zaupa svojej sosedi.

Potter ima povsem prav, kajti vsa-
komur je znano, da vsi mirovni kon-
gresi, kteri so se vršili tostran in on-
stran Atlantika, niso ničesar storili
v prid svetovnega miru. V Haagu je
mirovna konferenca dvakrat zborova-
la; tudi medparlamentarna unija se
je prikazala sestala na ni tosobe
pristašev miru priproroda dan za dne-
vom razočritev. Na stotine lepih
govorov sa je že govorilo in ravno
toliko sklepov je bilo že sklenjenih,
ne da bi imeli kako vrednost. Prak-
tičnega se pa dosedaj ni mnogo stori-
lo na tem polju, aka ne uvažujemo
nektere recipročitete in posredovalne
podgobe, ktere so sklenile le take
dežele, med katerimi sploh ne more
priči do vojne. Radi tega se pa vse
države neprestano oborožujejo, kajti
ni jedna ne zaupa svojej sosedi.

Potter ima povsem prav, kajti vsa-
komur je znano, da vsi mirovni kon-
gresi, kteri so se vršili tostran in on-
stran Atlantika, niso ničesar storili
v prid svetovnega miru. V Haagu je
mirovna konferenca dvakrat zborova-
la; tudi medparlamentarna unija se
je prikazala sestala na ni tosobe
pristašev miru priproroda dan za dne-
vom razočritev. Na stotine lepih
govorov sa je že govorilo in ravno
toliko sklepov je bilo že sklenjenih,
ne da bi imeli kako vrednost. Prak-
tičnega se pa dosedaj ni mnogo stori-
lo na tem polju, aka ne uvažujemo
nektere recipročitete in posredovalne
podgobe, ktere so sklenile le take
dežele, med katerimi sploh ne more
priči do vojne. Radi tega se pa vse
države neprestano oborožujejo, kajti
ni jedna ne zaupa svojej sosedi.

Rodbina Polaneških.

članak, poljski spisal E. Šimković, poslovenil Podravski.

DRUGA KNJIGA.

(Nadaljevanje.)

Marica je jela vpraševati, kje sta prebili dobo po svatih, in gospa Maszkova je odgovorila: "Na soprogovem posestvu", a to s takšnim glasom, kakor bi bilo oto "soprogovo posestvo" že za dvajset rodov majordat. Pri tem je dodala, da na tuje odrijeti šele drugo leto, ko bo soprog že dovršil delo, v poletnih mesecih pa da odideta zopet na "moževem posestvu".

"Ali ste radi na kmetih?" je vprašala Marica.

"Mama je rada na kmetih," odgovori gospa Maszkova.

"Ali je Kremen ugajal vaši gospe materi?"

"Da. Samo okna v hiši so kakor v pomarančnici. Toliko čip."

"To je nekoliko potreben," odgovori nasmehoma gospa Polaneška, "zakaj ako se taka čipa razbije, jo lahko popravi vsak steklar, po velike čipe pa bi bilo treba pošiljati celo v Varšavo."

"Soprog pravi, da sezida novo hišo."

Gospa Polaneška je potihoma vzdihnila in obrnila razgovor na drug predmet; jela je govoriti o ženah. In spravili sta na beli dan, da je bila hodata gospa Maszkova svoje dni z Anico Osnovsko in z njeno mlajšo sorodnico Lineto Castellijevu na plesne ure, da se dobro poznata, da je Lineta še lepša nego Anica (Aneta), ki pa se tudi ukvarja s slikarstvom ter ima cel album svojih pesmi. Gospa Maszkova je slišala, da se je Anica že vrnila in da bo Lineta stanovala v isti vili do junija skupno s svojo tetjo, gospo Broznevo... "in to bo dobro, ker sta tako ljubki."

Polaneški in Maszek sta neopazeno odsila v sedežni salon ter se razgovarjala o oporoki gospodične Ploszewskih. "Morem ti reči, da sem ravnokar izplaval," reče mu Maszek. "Bil sem že skorito brezna, toda ta pravda mi je pomagala na noge že zato, ker sem jo prevzel. Že davno ni bilo ktere, ki bi ji bila podobna. Tu gre za mili-jone. Ploszewski je bil sam bogatejši nego teta — a preden si je prestrelil glavo, je bil zapisal imetje materi, gospo Kromicki, in ker ga ta ni sprejela, je prešlo vse bogastvo na staro gospodičino Ploszewsko. Ali umeješ sedaj, koliko je morala zapustiti baba?"

Bogat je pravil o sedemstotisoč rubljih."

"Reci svojemu Bigelu, kadar računa tako, da je še dvakrat toliko. No, moram si pač priznavati, da se vem ohranljati in da me je laže vreči v vodo, nego mi utopiti. A kar ti povev posebrega: Ali veš, koga zahvaljam za to? Tvojega tasta. — Nekoč me je opozoril na to, da izpočetka sem samo mahnil z roko. Potem sem prišel v ono zadrgo, kakor sem ti pisal. Čutil sem že nož na vratu. Pred tremi tedni sem srečal slučajno tvojega tasta, ki mi je tel med drugim pripovedoval o gospodični Ploszewski ter se hudoval nanjo, kolikor se je le dalo. Zdaje se udarim po čelu. Kaj morem izgubiti? Ničesar. Naročil sem beležniku Wi-szynskemu, naj si da pokazati oporo-roku, in videl sem, da s q v nej formalni pogreški. Majhni sicer, a pogreški vendarle. Cez teden dni sem že imel pooblastilo od dediča. Pričel sem pravdo. A kaj pravi k temu? Zgolj na poročilo o nagradi, ki jo imam dobiti, ako dobim pravdo, se pribobil ljudje zoper zaupanje, moji upnik pa potrežljivost, vrnili se je kredit — in držim se... Ali se še spominja? Bil je čas, ko mi je npravil pogum, ko so mi glavo pretevale idilne namere, da bi si pomagal z marljivim delom, s skromnimi živiljenjem. Gluposti! To je težavno, dragi moj! Očital si mi, da se toliko postavljamo toda pri nas je to potreben. Danes se moram postaviti kot človek, ki si je v svesti takisto svojega imetja kakor tega, da dobi pravdo!"

"Povej mi odkritočeno, ali je to dobra stvar?"

"Kako to: Ali je to dobra stvar?"

"Izkakata, ali ne bo treba stopati preveč pravici na prste?"

"Znaj, da se pri vsaki reči kaj povedati v njen prospel, in odvetniško poštenje teci prav v tem, da bi se reklo kaj takega. Vprašanje je, kdo ima bili dediči in ali je oporoka tako napisana, da utegne prebiti pred zakonom — a zakona nisem skoval jaz."

"Ali upa, da dobiš pravdo?"

"Ako gre za to, da bi bila oporoka proglašena za neveljavno, ima človek skoraj zmero nato zato, ker je na pad vsekad stokrat silnejši nego obramba. Kdo bi se branil zoper mene? Zavodi, to so telesa okorna sama na sebi, ki si ne morejo svetovati in katerih predstavitev nimajo svojih koristi v obrambi. Vzamejo odvetnika,

dobro! Toda kaj mu dado? Kaj mu morejo dati? Toliko, kolikor dočrteže zakon. Pa tudi ta odvetnik bo imel več nade do dobička, ako jaz dobim pravdo — zakaj to more biti zavistno od moje osebne pogodbe, ki jo sklenem z njim. Sploh pa ti povem, da v sodnih prepirih takisto kakor v življenu zmaguje ona stranka, ki se bolj trudi dobiti pravdo."

"Toda javno mnenje te oobsodi, aко ovrši tako oporeko. Glej, moja žena je nekoliko prizadeta v tej stvari."

"Kako to: nekoliko?" mu seže Maszek v besed. "Pravi dobrotnik vam bom."

"Dobro. Toda moja žena se je hudovala in se še huduje na vso to pravdo."

"Troja žena je izjema."

"Ne docea. Saj tudi meni pravda ne ugaša posebno."

"Kaj, ali so tudi tebe že predelali ter napravili iz tebe romantika?"

"Dragi moj, poznavata se že dolgo. Govori tako s kom drugim."

"Dobro. Torej hočem govoriti o javnem mnenju. Najprej ti rečem, da izvestna nepopularnost slovencev, ki je istinito come il faut, prej koristi neškoduje. Drugič je treba poznavati te stvari. Obsodili bi me, kakor si se izrazil, ko bi izgubil pravdo; ako jo pa dobim, me bodo smatrali za bistro glavo — in jaz jo dobim!"

Trenutek kesneje je nadaljeval:

"A kakšno lice ima ta stvar z ekonomsko stališčem? Denar ostane doma, in ne mislim si, na mojo dušo, da bi se uporabil slabob."

"Da bi se zanj vzredilo nekoliko bolhehov otrok, iz katerih zrastejo pohabljenci, ki bi le pomagali priditi pleme, da bi se za nekoliko šivali kupili šivalni stroji, ali da bi nekoliko babie in dečev moglo živeti nekoliko let dalje — to deželi ne bi koristilo dosti. To so neproduktivni smotri. Treba je, da se vendar že naučimo ekonomije... Torej izkratka, imel sem že nož na grlu. Moja prava dolžnost je, da zagotovim obstanek sebi in svoji bodoči rodbini. Ako boš kdaj v položaju, v kakršnem sem bil jaz — pa me boš umel. Rajši izplavati nego utoniti — to pravico imam vsak. Moja žena, kakor sem ti pisal, ima znamenite dohodek, a premoženja sočasno nobenega, ali vsaj ne mnogo. Vrhutega pošilja od teh dohodkov nekoliko še svojemu očetu. Ta znesek sem mi zvišal, ker se je grozil, da pride samkaj, česar si pa ne želim."

"Torej veš sedaj za gotovo, da gošpod Kraslawski še živi? Spominjam se, da si mi pravil o tem?"

"Prav zato, ker sem ti nekoč pravil o tem, ti nečem nicesar prikrivati niti danes. Sicer pa vem, da ljudje, ki govorijo o tem, delajo krivico moji tase in moji ženi, ker raznašajo Bog ve kaj; zato ti hočem rajški kot prijatelj povediti, kako stoji stvar. Gospod Kraslawski živi v Bordeauxu; bil je agent pri prodaji sardin, s čimer si je pridobil lep denar, toda tudi lepino vse je to storil, ker je rad bil pelinovec in si vrhutega osnoval nepostavno rodbino. Gospa mu pošiljata tri tisoč frankov na leto, toda to mu ne zadošča in med posameznimi pošiljtvami ga tare beda, zato pije čimdalje hrne in nadleguje ubogi dami s pismi, v katerih grozi, da razglasiti po časnikih, kako ravna z njim. Vendar ravnatva z njim bolje, nego je vreden. Pisal je tudi meni takoj po svatbi in me naprosil, naj se mu povpraši prispivek za tisoč frankov. Dokazoval mi je, da sta ga te ženski "snedli", da ni imel v življenu sreče, da ga je njuna sebičnost potrljala... ter me je svaril pred njima...."

Maszek se spusti v smeh.

"Hudiman ima plemenitački domišljijo. Nekoč je iz same bede hotel prodajati sporedke v gledališču — toda zapovedali so mu, naj si da na glavo nekako kučemo z izveskom in tega ni mogel prebiti. Piše mi takole: Vse bi bilo šlo dobro, toda ta kašket (kučma)! Brž ko so mi dali kašket, nisem mogel več!... Rajši bi bil umrl za lakoto, nego vzel kašket! — Meni je moj tast po volji! Bil sem nekoč v Bordeauxu; a žal, da sem pozabil, kakšne kaškete nosijo prodajale sporedov, toda hotel bi videti takšno kučemo.... Umeješ, da sem rajši do dal tisoč frankov, samo da ga držim ondi z njegovim pelinovecem in kašketom. Boli me pa, ker ljudje govorijo, da je bil že takaj nekak voznik ali pisar, kar je pa le prazno govorjenje, zakaj treba je le odpreti najbližjo knjigo o gribih, pa človek pozve, kdo bo sili Kraslawski. Tukaj so sorodniške vezi znane, in Kraslawski jih imajo dovolj. Mož je propadel — toda rodbina je bila in je že odlična. Te dami imata tukaj na ducate sorodnikov, a ne kakršnihibšč — in aki ti pripovedujem vso to zgodovino, jo pripovedujem samo zato, da boš vedel, kaj je resnica."

Toda resnica o rodu Kraslawskih je le malo zanimala Polaneškega, torej se vrnila h�性ma, tem rajš, ker je bil prišel Zavilowski. Polaneški ga je povabil na čaj po obedu, da bi mu pokazal fotografije, prinesene iz Italije. Pa je tudi ležala že celo kopica pripravljenih na mizi, toda Za-

V slučajih nesreč

izvijenja udov, ako skoči kost iz svojega ležišča itd. rabite takoj

Dr. RICHTERJEV Sidro Pain Expeller.

On suši, zdravi in dobavljajo udobnost. Imejte ga vedno doma in skrbite, da si naba-vite pravega z našo varnostno znamko sidrom na etiketi.

 V vseh lekarjnah po 25 in 50 centov.
F. AD. RICHTER & CO.
215 Pearl Street, New York.

wilovski je držal v roki okvir z glavico Litkinu, in ta ga je tako genila, da je takoj, ko sta se seznanila z Maszkom, iznova je ogledoval podobno in govoriti dalje o njej.

"Prej bi si mislil, da je to umetniško delo," je dejal, "nego podoba živega otroka. Kakšna nenavadna glavica je to, kakšen izraz! To je vaša sestrična, milostiva gospa?"

"Ne," odgovori gospa Polaneška, "to je otrok, ki ne živi več."

Zavilowskemu pesniku je ta tragična seneča povečala sočutje in občuvanje tega res angleškega lica. Nekaj časa je ogledoval fotografijo molča, je pa sedaj približeval k očem, pa zopet odmakal, napolnil pa rekel:

"Vprašal sem zato, ali ni to vaša sestra, ker ima nekaj... v črtah, pravzaprav v očeh... res podobne!"

(Dalje prihodnjih.)

Zivljenjepis našega pesnika

Simon Gregorčiča

spisal Anton Burgar
je dobiti po 50c. pri
Frank Sakser Co.

JOHN VENZEL,
1017 E. 62nd Street, N. E., Cleveland, Ohio
izdelovalec kranjskih in nemških

HARMONIK.

Delo napravil na zahtevanje naročnikov. Cene so primerne nizke, a delo trepetno in dobro. Triravnki od \$22 do \$45. Plošče so z najboljšega cinka. Izdelujem tudi plošče iz aluminija, niklja ali medenine. Cena triravnki je od \$45 do \$80.

JOHN KRACKER EUCLID, O.

 je dobiti po 50c. pri
Frank Sakser Co.

JOHN VENZEL,

1017 E. 62nd Street, N. E., Cleveland, Ohio

izdelovalec kranjskih in nemških

vin.

NAJMANJŠE NAROČILO ZA VINO
JE 50 GALON.

BRINJEVEC, za katerega sem im-
portiral brinje iz Kranjske, velja 12
steklenic sedaj \$13.00. TROPINOVEC
\$2.50 galona. DROŽNIK \$2.75 ga-
lona. — Najmanj posode za žganje
so 4½ galone.

Naročilom je priložiti denar.

Za obila naročila se priporoča

JOHN KRAKER,
Euclid, Ohio.

NA PRODAJ

NARAVNA CALIFORNIJSKA VINA

Dobro črno in belo vino od 35 do
45 centov galona.

Staro belo ali črno vino 50 centov

galona.

Reesling 55 centov galona.

Kdor knapi manj kakor 28 galon

vina, mora sam posodo plačati.

Drožnik po \$2.50 galona.

Silovica po \$3.00 galona.

Pri večjem naročilu dan popust.

Spoštovanjem

STEPHEN JAKOB,
Crockett, Contra Costa Co., Cal.

Cenik knjig,

katere se dobre v zalogi

Frank Sakser Co., 109 GREENWICH STREET, NEW YORK, N.Y.

MOLITVENIKI:

IVAN RESNICKLJUB 20c. IZANAMI, mala Japonka, 20c.

IZDAJALCA DOMOVINE 20c. IZGUBLJENA SREČA 20c.

IZIDOR, pobočni kmet, 20c. JAROMIL 20c.

JURČIČEV SPISI, 11 zvezkov, umetno vezano, vsak zvezek \$1.00.

KAKO JE IZGINIL GOZD 20c. KNEZ ČRNI JURIJ 20c.

KRIŠTOF KOLUMB 20c. KRUŠKA OSVETA 15c.

KLUČ POSTANEMO STAR 40c. LAŽNJIVI KLUJKEC 20c.

MAKSIMILIJAN